

AANGENOMEN TEKSTEN

P10_TA(2026)0341

De toekomstige corruptiebestrijdingsstrategie van de EU

Resolutie van het Europees Parlement van 8 oktober 2026 over de toekomstige corruptiebestrijdingsstrategie van de EU (2026/2790(RSP))

Het Europees Parlement,

- gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid van 3 mei 2023 over de bestrijding van corruptie (JOIN(2023)0012),
- gezien Richtlijn (EU) 2026/1021 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2026 betreffende de bestrijding van corruptie, ter vervanging van Kaderbesluit 2003/568/JBZ van de Raad en van de Overeenkomst ter bestrijding van corruptie waarbij ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de lidstaten van de Europese Unie betrokken zijn en tot wijziging van Richtlijn (EU) 2017/1371 van het Europees Parlement en de Raad¹,
- gezien Verordening (EU, Euratom) 2020/2092 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 betreffende een algemeen conditionaliteitsregime ter bescherming van de Uniebegroting² (de verordening inzake conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat),
- gezien de rechtskaders voor corruptiebestrijding van de lidstaten en hun nationale strategieën voor corruptiebestrijding,
- gezien speciale Eurobarometer SP561 van 23 oktober 2025, getiteld “De houding van burgers ten aanzien van corruptie in de EU in 2025”,
- gezien het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie (UNCAC), aangenomen op 31 oktober 2003,
- gezien het Verdrag van de Raad van Europa inzake de strafrechtelijke bestrijding van corruptie, aangenomen op 27 januari 1999,
- gezien het Verdrag van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) inzake bestrijding van omkoping van buitenlandse ambtenaren

¹ PB L, 2026/1021, 11.5.2026, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2026/1021/oj>.

² PB L 433 I van 22.12.2020, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj>.

bij internationale zakelijke transacties, aangenomen op 21 november 1997,

- gezien de monitoring- en evaluatiemechanismen van de Groep van Staten tegen Corruptie (Greco) van de Raad van Europa, en de deelname van de lidstaten daaraan,
 - gezien de vraag aan de Commissie over de toekomstige corruptiebestrijdingsstrategie van de EU (O-000031 – B10-0016/2026),
 - gezien de ontwerpresolutie van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken,
 - gezien artikel 142, lid 5, en artikel 136, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat corruptie het vertrouwen van de burgers ondermijnt, een ernstige bedreiging vormt voor de democratie, de rechtsstaat aantast, de economische activiteit verstoort en kansen creëert voor de georganiseerde misdaad en vijandige actoren om invloed uit te oefenen;
- B. overwegende dat door corruptie overheidsmiddelen worden onttrokken aan essentiële openbare diensten en dat corruptie een aanzienlijke economische last voor de samenleving vormt; overwegende dat corruptie de EU naar schatting tussen de 179 en 990 miljard EUR per jaar kost, middelen die anders zouden kunnen worden geïnvesteerd in collectieve goederen, sociaal beleid, innovatie en economische ontwikkeling;
- C. overwegende dat uit de speciale Eurobarometer over corruptie van 2025 blijkt dat 69 % van de EU-burgers corruptie als een in eigen land wijdverbreid fenomeen beschouwt, dat 73 % denkt dat er binnen de nationale overheidsinstellingen sprake is van corruptie en dat 70 % denkt dat er binnen lokale of regionale overheidsinstellingen sprake is van corruptie; overwegende dat uit deze bevindingen blijkt dat het vertrouwen van de burgers in de overheid nog altijd laag is;
- D. overwegende dat het idee dat corruptie niet wordt bestraft net zo schadelijk kan zijn voor de democratische legitimiteit als corruptie zelf;
- E. overwegende dat corrupte praktijken gevolgen kunnen hebben die de nationale grenzen overschrijden, het democratische proces binnen de EU kunnen verstoren en de integriteit, onafhankelijkheid en legitimiteit van de besluitvorming op zowel het niveau van de lidstaten als EU-niveau kunnen ondermijnen; overwegende dat strenge normen inzake transparantie en verantwoordingsplicht op het gebied van politieke financiering dus onontbeerlijk zijn om de democratie, de rechtsstaat en het vertrouwen van de burgers in overheidsinstellingen te beschermen;
- F. overwegende dat de Commissie heeft meegedeeld dat zij bezig is met de voorbereiding van de eerste omvattende EU-strategie voor corruptiebestrijding (“de strategie”), die volgens planning eind 2026 zal worden vastgesteld;
- G. overwegende dat in artikel 21 van Richtlijn (EU) 2026/1021 betreffende de bestrijding van corruptie is bepaald dat elke lidstaat een nationale strategie ter voorkoming en bestrijding van corruptie moet bekendmaken, waarin de doelstellingen, prioriteiten en bijbehorende maatregelen worden vastgelegd, alsmede de middelen om die doelstellingen te verwezenlijken; overwegende dat de strategie van de EU een

aanvulling moet vormen op de nationale strategieën voor corruptiebestrijding en zich moet richten op gebieden waarop de EU bevoegd is en waar haar optreden een duidelijke meerwaarde biedt, met name grensoverschrijdende corruptie, de integriteit van de EU-instellingen en de bescherming van de financiële belangen van de Unie;

- H. overwegende dat eerdere beleidsinitiatieven van de Commissie met betrekking tot corruptie, zoals het EU-corruptiebestrijdingsverslag 2014 van de Commissie, waaraan in 2020 een vervolg werd gegeven in de vorm van de jaarlijkse rechtsstaatcyclus, niet voorzien in een overkoepelende en omvattende EU-benadering ten aanzien van corruptiebestrijding, waardoor deze initiatieven onvoldoende krachtig en doeltreffend zijn om dit fenomeen in de EU aan te pakken;
- I. overwegende dat de aanbevelingen die in het kader van het jaarlijkse verslag over de rechtsstaat worden gedaan, voornamelijk gericht zijn op het onderzoek naar en de vervolging van corruptiezaken, maar dat specifiekere en uitgebreidere aanbevelingen die alle pijlers van het corruptiebestrijdingsbeleid bestrijken, waaronder preventie, integriteitskaders, transparantie, overheidsopdrachten en institutionele capaciteit, zouden bijdragen tot een coherenter en doeltreffender kader voor corruptiebestrijding in de hele EU;
- J. overwegende dat de strategie tot doel heeft coherenter samenwerking en een Europese aanpak tot stand te brengen; overwegende dat de strategie gericht is op integratie van preventie, doeltreffende uitvoering en handhaving, in combinatie met versterking van de institutionele integriteit en internationale samenwerking;
- K. overwegende dat de strategie tot doel heeft de lopende inspanningen op het gebied van corruptiebestrijding in de hele EU en op alle beleidsterreinen te versterken en verder te verankeren, waarbij corruptie als horizontale uitdaging wordt erkend, de uitvoering van de richtlijn betreffende de bestrijding van corruptie te ondersteunen en de integratie van andere niet-wetgevende maatregelen te bevorderen, zodat resterende lacunes worden opgevuld;
- L. overwegende dat de lidstaten gebonden zijn aan diverse internationale instrumenten ter bestrijding van corruptie, waaronder het UNCAC, het Verdrag van de Raad van Europa inzake de strafrechtelijke bestrijding van corruptie en het Verdrag van de OESO inzake bestrijding van omkoping van buitenlandse ambtenaren bij internationale zakelijke transacties, en dat de lidstaten deelnemen aan de monitoring- en evaluatiemechanismen van de Greco; overwegende dat de EU zich ertoe heeft verbonden de toepassing van die internationale normen te bevorderen en te ondersteunen, en nauw samen te werken met relevante internationale organisaties en monitoringmechanismen;
- M. overwegende dat de strategie tot doel heeft andere lopende initiatieven en kaders aan te vullen, zoals de jaarlijkse rechtsstaatcyclus, het Europees schild voor de democratie en de fraudebestrijdingsarchitectuur van de EU; overwegende dat zij ook de huidige rechtskaders van de EU moet verbeteren, onder meer op het gebied van overheidsopdrachten en subsidies, en dat zij de transparantieregels moet verbeteren;
- N. overwegende dat de richtlijn betreffende de bestrijding van corruptie een belangrijke mijlpaal vormt, en dat de lidstaten primair verantwoordelijk zijn voor de handhaving en dat de EU een essentiële ondersteunende rol speelt bij de doeltreffende uitvoering ervan; overwegende dat de doeltreffendheid van het EU-kader voor corruptiebestrijding

niet alleen afhangt van robuuste wetgeving, maar ook van doeltreffende uitvoering en handhaving en de beschikbaarheid van toereikende middelen op nationaal niveau; overwegende dat er nog steeds aanzienlijke lacunes bestaan, met name wat betreft transparantie van lobbyactiviteiten, belangenconflicten, draaideurpraktijken, politieke financiering, openbaarmaking van vermogensbestanddelen, bescherming van klokkenluiders en het voorkomen van buitenlandse inmenging in de democratische besluitvorming;

- O. overwegende dat het noodzakelijk is dat aandacht wordt besteed aan het verband tussen corruptie en georganiseerde misdaad, omdat bijna 60 % van de bekende criminele groepen betrokken is bij corruptie;
- P. overwegende dat corruptie in de particuliere sector toeleveringsketens aantast, markten verstoort, de mededinging ondermijnt en leidt tot hogere kosten voor bedrijven en consumenten, en dat daarom gerichte maatregelen noodzakelijk zijn;
- Q. overwegende dat het met het oog op het behoud van het vertrouwen van de burgers in de aanpak van corruptie noodzakelijk is dat er permanent aandacht is voor de bestrijding van corruptie, dat er voorzien is in een omvattend en robuust wettelijk kader inzake corruptiebestrijding, dat de politiek zich onverminderd blijft inzetten voor integriteit en verantwoordingsplicht en dat de EU-instellingen op dit gebied sterk leiderschap tonen;
- R. overwegende dat actoren die zich inzetten voor het algemeen belang, zoals maatschappelijke organisaties, klokkenluiders en onafhankelijke media, een essentiële rol spelen bij het aan het licht brengen en voorkomen van corruptie; overwegende dat deze actoren vaak te maken hebben met bedreigingen, zoals misbruik van procesrecht, intimidatie via het rechtssysteem of maatregelen die hun toegang tot financiering belemmeren, waardoor de strijd tegen corruptie wordt ondermijnd;

I. Versterking van preventieve maatregelen, transparantie en integriteit

- 1. wijst op het cruciale belang van preventie als belangrijkste pijler van elk doeltreffend corruptiebestrijdingsbeleid, waarbij kwetsbaarheden worden aangepakt voordat er sprake is van crimineel gedrag;
- 2. dringt erop aan dat in de strategie gestroomlijnde maatregelen worden opgenomen die erop gericht zijn meer preventieve acties te beoordelen en te stimuleren, omdat in de huidige richtlijn betreffende de bestrijding van corruptie de nadruk met name op repressieve maatregelen ligt; dringt erop aan dat de strategie regelmatige, praktische en naar behoren gefinancierde opleidingsprogramma's inzake corruptiebestrijding voor overheidsdiensten omvat; dringt erop aan dat in de strategie een empirisch onderbouwde inventarisatie wordt opgenomen van de sectoren, bestuursniveaus en beleidsterreinen in elke lidstaat die het zwaarst door corruptie worden getroffen, zodat ervoor kan worden gezorgd dat preventieve maatregelen, middelen, opleidingen en monitoring zich vooral richten op de gebieden met de grotere risico's; dringt aan op zowel preventieve maatregelen als wetgevingsvoorstellen om het huidige EU-rechtskader voor corruptiebestrijding te versterken, met name op het gebied van overheidsopdrachten, subsidies en transparantie, alsook wat betreft de definitie van wederrechtelijke toewijzing en waarborgen tegen clementie in corruptiezaken;
- 3. dringt erop aan dat in de strategie toezeggingen worden opgenomen inzake integriteit,

transparantie en verantwoordingsplicht binnen de EU-instellingen, ook wanneer dit aanpassingen vereist voor vertegenwoordigers van de lidstaten;

4. dringt erop aan dat er richtsnoeren worden ontwikkeld voor efficiënte mechanismen voor corruptiebestrijding in zowel de particuliere als de publieke sector;
5. onderstreept dat het belangrijk is een cultuur van integriteit te bevorderen door middel van het stimuleren van bewustmakingsacties en programma's voor burgerschapsvorming die zich richten op een breed publiek; spreekt zijn bezorgdheid uit over de corruptiezaken die binnen de EU-instellingen aan het licht zijn gekomen en benadrukt dat dergelijke corruptie moet worden aangepakt door middel van preventieve maatregelen, onder meer in de vorm van duidelijke regels inzake belangenconflicten, vermogensverklaringen en draaideurpraktijken, die gelden voor zowel leden als personeel; benadrukt dat corruptiebestrijding moet worden gezien als een gedeelde verantwoordelijkheid, waarbij overheidsinstanties, de particuliere sector en actoren die zich inzetten voor het algemeen belang, zoals maatschappelijke organisaties, klokkenluiders en onafhankelijke media, allemaal inspanningen moeten leveren;
6. pleit voor strengere en meer geharmoniseerde integriteitsnormen in de hele EU inzake belangenconflicten, geschenken, gastvrijheid, vermogens- en belangenverklaringen en gesponsorde reizen voor alle gekozen functionarissen en hoge ambtsdragers, alsook controles op de naleving en handhaving bij schendingen van de regels;
7. dringt aan op strengere en meer geharmoniseerde regels inzake draaideurpraktijken, waaronder de vaststelling van passende afkoelingsperioden, duidelijke regels en transparantievereisten inzake betaalde nevenactiviteiten die door parlementsleden worden uitgeoefend, en duidelijkere regels inzake lobbyactiviteiten en de behartiging van particuliere belangen in verband met eerdere publieke functies;
8. wijst erop dat onderzoek naar sectorspecifieke corruptie uiterst belangrijk is; verzoekt de Commissie en de lidstaten ervoor te zorgen dat er voldoende financiële middelen beschikbaar worden gesteld voor dergelijk onderzoek, en de conclusies en aanbevelingen van dergelijk onderzoek daadwerkelijk te gebruiken; verzoekt de Commissie om de meting van de corruptieperceptie met betrekking tot de EU-instellingen weer in de Eurobarometer op te nemen;
9. pleit voor gemeenschappelijke regels inzake politieke financiering, transparantie van politieke stichtingen en tussenpersonen, en controle en openbaarmaking van de financiering van politieke partijen;
10. wijst op de essentiële rol van maatschappelijke organisaties, onderzoeksjournalisten en organisaties die actief zijn op het gebied van corruptiebestrijding bij het voorkomen, blootleggen en monitoren van corruptie, en dringt erop aan dat zij op zinvolle wijze worden betrokken bij de ontwikkeling, uitvoering en evaluatie van de strategie;

II. Verbetering van opsporing, onderzoek en vervolging

11. wijst erop dat doeltreffende opsporing en vervolging en doeltreffend onderzoek onmisbaar zijn bij het waarborgen van verantwoordingsplicht en het behoud van het vertrouwen van de burgers in de rechtsstaat;
12. dringt aan op betere samenwerking en gegevensuitwisseling tussen de lidstaten en

tussen EU-agentschappen en -organen, zoals Europol, Eurojust, het Europees Openbaar Ministerie (EOM) en het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF), in de bredere context van de bestrijding van georganiseerde criminaliteit, de bescherming van de financiële belangen van de EU en het behoud van de integriteit van de EU-instellingen, waarbij de volledige naleving van de grondrechten, waaronder de EU-regels inzake de bescherming van persoonsgegevens, moet worden gewaarborgd; dringt erop aan dat de Autoriteit voor de bestrijding van witwassen en terrorismefinanciering en, in voorkomend geval, de toekomstige EU-douaneautoriteit bij deze samenwerking worden betrokken, onder meer met betrekking tot corruptiedelicten en de opsporing, bevrozing, confiscatie en ontneming van vermogensbestanddelen die verband houden met corruptie, fraude, witwaspraktijken en misbruik van EU-middelen;

13. verzoekt de Commissie het gebruik van innovatieve digitale instrumenten, waaronder gegevensanalyse en artificiële intelligentie, te bevorderen ter ondersteuning van de opsporing en preventie van corruptie, en tegelijkertijd de risico's aan te pakken die cryptoactiva en ondoorzichtige eigendomsstructuren met zich meebrengen; dringt erop aan dat de mandaten van de relevante agentschappen en organen worden herzien om de strijd tegen corruptie te kunnen intensiveren;
14. dringt aan op de versterking van onafhankelijke corruptiebestrijdingsinstanties, waarbij de internationale verplichtingen tot het instellen van dergelijke instanties worden erkend; verzoekt de Commissie gemeenschappelijke minimumnormen te bevorderen die de operationele, financiële en functionele onafhankelijkheid van gespecialiseerde corruptiebestrijdingsinstanties waarborgen, evenals toereikende personele en financiële middelen, en toe te zien op de naleving van deze verplichtingen door de lidstaten; betreurt elke stap die erop gericht is gespecialiseerde corruptiebestrijdingsinstanties in de lidstaten en kandidaat-lidstaten te verzwakken, te ontmantelen of te politiseren;
15. dringt aan op extra middelen voor en een algemene versterking van het EOM om ernstige grensoverschrijdende corruptie die de belangen van de EU schaadt, beter aan te pakken;
16. benadrukt dat actoren die van cruciaal belang zijn om corruptie aan het licht te brengen, zoals klokkenluiders en onderzoeksjournalisten, moeten worden beschermd, onder meer via maatregelen om strategische rechtszaken tegen publieke participatie tegen te gaan, en dringt aan op de toepassing van speciale maatregelen om vertrouwelijke meldingskanalen te waarborgen en deze personen te beschermen tegen represailles, in overeenstemming met de klokkenluidersrichtlijn³ en de Europese verordening mediavrijheid⁴;
17. benadrukt dat robuuste procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten van cruciaal belang zijn in het kader van de bestrijding van corruptie, en merkt hierbij op dat

³ Richtlijn (EU) 2019/1937 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2019 inzake de bescherming van personen die inbreuken op het Unierecht melden (PB L 305 van 26.11.2019, blz. 17, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj>).

⁴ Verordening (EU) 2024/1083 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor mediadiensten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU (Europese verordening mediavrijheid) (PB L, 2024/1083, 17.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1083/oj>).

er in de meeste lidstaten op dit gebied nog tekortkomingen zijn; vraagt zich af of er passende waarborgen zijn om te voorkomen dat bedrijven die in het ene land veroordeeld zijn wegens of verdacht worden van wanpraktijken, in een ander land nog steeds kunnen meedingen naar overheidsopdrachten;

18. spreekt zijn steun uit voor gerechtelijke autoriteiten en openbare aanklagers en dringt aan op volledige eerbiediging van hun onafhankelijkheid; spreekt voorts zijn steun uit voor andere bevoegde autoriteiten die betrokken zijn bij de bestrijding van corruptie, waaronder rechtshandavingsinstanties; veroordeelt elke ongerechtvaardigde aanval en elke druk op deze autoriteiten vanwege hun rol bij het onderzoeken en vervolgen van corruptiezaken;
19. verzoekt de lidstaten om de beste praktijken op het gebied van digitalisering en toegang van het publiek tot gerechtelijke procedures en uitspraken te volgen, en verzoekt de Commissie om dergelijke beste praktijken meer onder de aandacht te brengen en de betrouwbaarheid van de gegevens van het EU-scorebord voor justitie te verbeteren;

III. Grensoverschrijdende en internationale aspecten van corruptie

20. wijst erop dat corrupte praktijken voortdurend veranderen en in toenemende mate verband houden met georganiseerde misdaad en digitale technologieën, die nieuwe mogelijkheden bieden om illegale activiteiten te verbergen en opbrengsten van criminele activiteiten over de grenzen heen te verplaatsen; verzoekt de Commissie de bestrijding van corruptie te integreren in de bredere aanpak van de EU ten aanzien van georganiseerde misdaad, en corruptie te erkennen als een belangrijke factor die criminele activiteiten in de hand werkt;
21. wijst op de toenemende infiltratie van de georganiseerde misdaad, met inbegrip van mafia-achtige criminele organisaties, in de legale economie, overheidsopdrachten en strategische sectoren; dringt erop aan dat in de strategie de verbanden tussen corruptie, witwaspraktijken, georganiseerde misdaad en het verbergen van vermogensbestanddelen worden aangepakt door middel van een gecoördineerde Europese aanpak;
22. wijst erop dat cryptoactiva, versleutelde communicatiemiddelen, artificiële intelligentie en complexe digitale financiële systemen in toenemende mate worden misbruikt om corruptie te faciliteren, te verhullen wie de eindbegunstigden zijn en opsporing door rechtshandavingsinstanties te voorkomen;
23. pleit voor nauwere samenwerking om de opbrengsten van corruptie op te sporen, te bevriezen, te confisqueren en te ontnemen, waarbij ervoor moet worden gezorgd dat illegale vermogensbestanddelen, waar passend, worden teruggegeven voor doeleinden van algemeen belang of sociale doeleinden;
24. verwacht dat het volgende meerjarig financieel kader de conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat zal versterken als middel om de EU-begroting te beschermen, waardoor de rol van de verordening inzake conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat en bijgevolg van de jaarlijkse rechtsstaatcyclus wordt versterkt; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat toekomstige nationale en regionale programma's, waar relevant, specifieke mijlpalen en streefdoelen op het gebied van corruptiebestrijding bevatten, om de preventie, opsporing en verantwoordingsplicht bij de besteding van

EU-middelen te versterken; herhaalt dat besluiten over financiering in het kader van de conditionaliteit met betrekking tot de rechtsstaat gebaseerd moeten zijn op transparante, objectieve en afdwingbare criteria, ook op regionaal en lokaal niveau;

25. wijst op het toenemende belang van internationale samenwerking bij de bestrijding van corruptie, met inbegrip van de bestrijding van corruptie in het buitenland en de vaststelling van kaders voor corruptiebestrijding voor handelingen die door EU-onderdanen worden gepleegd ten behoeve van particuliere ondernemingen in derde landen en voor handelingen die in het buitenland worden gepleegd ten behoeve van particuliere ondernemingen in de EU;
26. verzoekt de EU haar belangrijkste prioriteiten vast te stellen met betrekking tot het EU-uitbreidingsbeleid en de internationale samenwerking op het gebied van corruptiebestrijding, met name in de context van de voorbereidingen van kandidaat-lidstaten op toetreding tot de EU; herinnert eraan dat het hebben van gespecialiseerde, onafhankelijke corruptiebestrijdingsinstanties een belangrijke benchmark is in het toetredingsproces van kandidaat-lidstaten; wijst op de belangrijke rol van maatschappelijke organisaties bij het verschaffen van informatie over vooruitgang of juist het ontbreken daarvan in kandidaat-lidstaten, en pleit ervoor dat maatschappelijke organisaties systematisch worden geraadpleegd en betrokken worden bij het toetredingsproces, en dat bij de beoordeling van de kaders voor corruptiebestrijding van kandidaat-lidstaten zorgvuldig rekening wordt gehouden met hun evaluaties;
27. vindt het uiterst belangrijk dat de EU in het samenwerkingskader van de Raad van Europa (Greco) de status van volwaardig lid krijgt, voortbouwend op haar huidige waarnemersstatus; wijst op de bestaande kloof op het gebied van verantwoording tussen enerzijds de lidstaten, die allemaal door Greco worden beoordeeld, en anderzijds de EU, die dat niet wordt; benadrukt dat de EU-instellingen aan hetzelfde niveau van toezicht en dezelfde normen moeten worden onderworpen als nationale autoriteiten; verzoekt de lidstaten de aanbevelingen van Greco inzake corruptiebestrijding en hun eigen nationale strategieën op het gebied van corruptiebestrijding volledig ten uitvoer te leggen, en herinnert eraan dat een aantal lidstaten deze aanbevelingen tot nu toe niet heeft opgevolgd; pleit in dit verband voor invoering van gemeenschappelijke minimumnormen inzake transparantie en integriteit die van toepassing zijn op alle EU-instellingen;
28. wijst op het gevaar dat verplichtingen op het gebied van corruptiebestrijding indirect worden omzeild, bijvoorbeeld door verjaringstermijnen te wijzigen of door gespecialiseerde corruptiebestrijdingseenheden onvoldoende middelen toe te kennen; herinnert de lidstaten eraan dat als personen, en met name personen die een openbaar ambt bekleden, ten onrechte niet ter verantwoording worden geroepen voor corruptiedelicten, dit het vertrouwen van de burgers kan ondermijnen, zelfs als alle relevante bepalingen van de nationale grondwetten en grondwettelijke beginselen en wetten worden nageleefd; benadrukt dat het corruptiebestrijdingsbeleid van de lidstaten gebaseerd moet zijn op een cultuur van integriteit, en niet op een cultuur van straffeloosheid;
29. wijst erop dat maatregelen die van invloed zijn op de tenuitvoerlegging van sancties in corruptiegerelateerde zaken, zoals gratieverlening, amnestie, strafvermindering, vervroegde of voorwaardelijke vrijlating of het niet uitvoeren van confiscatiebevelen, met grote zorgvuldigheid moeten worden toegepast, om te voorkomen dat de

doeltreffendheid van sancties wordt ondermijnd en de afschrikkende werking ervan wordt afgezwakt en het vertrouwen van de burgers in de gelijke toepassing van de wet wordt aangetast; beveelt aan om bij toepassing van dergelijke maatregelen duidelijke, objectieve en transparante criteria te hanteren en besluiten ter zake met een deugdelijke motivering openbaar te maken; benadrukt dat een gedeelde cultuur van integriteit in de hele EU van cruciaal belang blijft voor de doeltreffendheid van het corruptiebestrijdingsbeleid; dringt aan op meer transparantie met betrekking tot met buitenlands kapitaal gefinancierde denktanks, adviesbureaus en bedrijfslobby's die betrokken zijn bij EU-beleidsprocessen, als onderdeel van de waarborgen tegen heimelijke buitenlandse inmenging en ongepaste beïnvloeding;

30. herhaalt zijn oproep om alle nog bestaande verblijfsregelingen voor investeerders in de lidstaten geleidelijk af te schaffen, omdat bekend is dat deze regelingen worden gebruikt als kanalen voor het witwassen van geld, belastingontduiking en corruptie;
31. dringt aan op een doeltreffende tenuitvoerlegging van de nieuwe richtlijn betreffende de bestrijding van corruptie, waarbij met name moet worden gewaarborgd dat alle in het EU-recht gedefinieerde corruptiedelicten, waaronder de onrechtmatige uitoefening van openbare functies, in de nationale wetgeving worden opgenomen; dringt aan op een tijdige en correcte omzetting en een doeltreffende handhaving van alle in de richtlijn opgenomen strafbare feiten, zodat er bij de herziening van nationale wetgeving geen lacunes ontstaan wat betreft strafrechtelijke aansprakelijkheid en zodat de verantwoordingsplicht inzake corruptiedelicten niet wordt verzwakt; spoort de lidstaten aan om de richtlijn zo breed mogelijk om te zetten, in die zin dat ook de facultatieve maatregelen waarin de richtlijn voorziet zo veel mogelijk worden overgenomen, met name de preventieve maatregelen, en om waar passend strengere normen in te voeren;

IV. Uitvoering en strategisch kader

32. spoort de Commissie aan om bij de uitvoering van de strategie doortastende maatregelen te nemen en daarbij zo veel mogelijk bindende corruptiebestrijdingsmaatregelen vast te stellen en tevens duidelijke en ondubbelzinnige richtsnoeren te verstrekken;
33. verzoekt de Commissie en de lidstaten de strategie te ondersteunen met voldoende financiële en personele middelen en passende digitale instrumenten om het beleid en de wetgeving inzake corruptiebestrijding doeltreffend toe te passen en te handhaven, en daarnaast te voorzien in passende rechtsinstrumenten voor het voorkomen en bestrijden van corruptie, waarbij de onafhankelijkheid van de bevoegde autoriteiten wordt gewaarborgd; dringt erop aan dat bij het gebruik van digitale instrumenten de grondrechten en de EU-regels inzake de bescherming van persoonsgegevens worden geëerbiedigd; verzoekt de Commissie om te streven naar betere coördinatie van haar acties en nauwere samenwerking met de EU-organen die zich bezighouden met de bestrijding van fraude en corruptie die de financiële belangen van de EU schaden, zoals het EOM en OLAF, in het kader van de herziening van hun mandaten;
34. spoort de Commissie aan om te waarborgen dat de uitvoering van de strategie op gezette tijden wordt geëvalueerd en dat bij dit proces alle EU-instellingen betrokken worden; pleit daarnaast voor andere doortastende maatregelen, zoals het wijzigen van het Statuut van de ambtenaren, het Financieel Reglement en de gedragscode voor de leden van de Europese Commissie, en een actualisering van het Interinstitutioneel

Akkoord over het transparantieregister;

35. onderstreept de rol van het EU-netwerk tegen corruptie, waarmee de EU voorziet in een forum voor samenwerking en uitwisseling van beste praktijken op het gebied van corruptiebestrijding;
36. roept de lidstaten die zich nog niet bij het EOM hebben aangesloten op om dit zonder verder uitstel te doen;
37. verzoekt de Commissie gemeenschappelijke indicatoren en een passend toezichtskader te ontwikkelen om de uitvoering en de doeltreffendheid van de strategie en van het nationale corruptiebestrijdingsbeleid in de hele EU te beoordelen;
38. pleit ervoor dat het jaarlijkse verslag over de rechtsstaat een specifieke beoordeling van de corruptiesituatie in de lidstaten blijft bevatten, omdat dit een belangrijk instrument is om de voortgang bij de uitvoering van de strategie te monitoren; verzoekt de Commissie om aanbevelingen te formuleren die specifiek, operationeler en gemakkelijker uitvoerbaar zijn en die zowel de preventieve als de handhavingsaspecten van het corruptiebestrijdingsbeleid bestrijken, en om beter toezicht op de uitvoering ervan in toekomstige rapportagecycli te waarborgen; dringt erop aan dat landspecifieke aanbevelingen worden geformuleerd als SMART-doelstellingen (specifiek, meetbaar, haalbaar, relevant en tijdgebonden);
 -
 - ◦
39. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en de lidstaten.